

ον στρατεύμα, τούς Μαμαλούκους, ἀνδρείους καὶ τολμηροὺς ἰππεῖς, οἵτινες κατήγοντο ἐκ τῶν Κιρκασίων, καὶ ἐπέφερον τὴν ἐξ ὀλοκλήρου φθορὰν εἰς τὸν τόπον τοῦτον. Οἱ Σουλτάνοι ἐστάθη ἀδύνατον νὰ περιορίσωσι τὴν ἰσχύν των, καὶ οἱ κατὰ καιροὺς στελλόμενοι διοικηταὶ ἔπρεπε πάντοτε νὰ συναινῶσι μετ' αὐτῶν. Ἐβαλον δ' οὔτοι αὐτοφελῆως φόρους εἰς τὰ χωρία, τούς ὁποίους ἔπρεπε νὰ πληρόνωσι χωρὶς νὰ προστρέχωσιν εἰς τοὺς σατράπας τοῦ Σουλτάνου. Διότι οὔτοι ὄχι μόνον δὲν ἠδύναντο νὰ τοὺς τιμωρήσωσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐφοβοῦντο μάλιστα, διότι συχνάκις ἐδιώκοντο ἢ καὶ ἐφονεύοντο ὑπ' αὐτῶν. Ἐκ τούτων δ' εὐκόλον εἶναι νὰ στοχασθῆτις εἰς πόσῃν ἀθλιότητι κατέφερον τὸν τόπον. Αἱ γαῖαι τῆς ἄλλοτε τόσοῦ περιφήμου καὶ λαμπρᾶς Αἰγύπτου ἔμειναν ἀκαλλιέργητοι, αἱ διώρυγές τῆς ἐκλείσθησαν, τὰ χωρία τῆς ἠρημώθησαν, καὶ ὁ λαὸς ἐδόθη εἰς τὴν ληστείαν. Τὰ προϊόντα τῆς δὲν ἐξήρκουν εἰς τὰς χρεῖας τῆς, καὶ ἔπαυσεν ἐξ ὀλοκλήρου τὸ ἐμπόριον, διὰ τοῦ ὁποίου νέαι πηγαὶ ἀθλιότητος ἐπεσωρεύθησαν...

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

—0—

Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΔΙΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Μ. ΒΡΙΤΑΝΝΙΑΣ.

Ο βασιλεὺς — Τὰ προνόμιά του — Τὰ εἰσοδήματά του — Τὰ παράσημά του — Ἡ σύστασις τοῦ Συλλαλητηρίου — Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ Λόρδοι — Οἱ κοσμικοὶ Λόρδοι — Οἱ Ομοτίμοι — Ἡ βουλὴ τῶν Κοινῶν — Τρόπος τῶν ἐκλογῶν — Τύποι τοῦ Συλλαλητηρίου — Ατομικὸν συμβούλιον τοῦ Βασιλέως — Τὸ Βουλευτήριον — Οἱ μεγάλοι ὑπουργοὶ τοῦ Στέμματος — Οἱ εὐγενεῖς — Ἡ ὑψηλὴ αὐλὴ τοῦ Συλλαλητηρίου — Ἡ αὐλὴ τῆς Καγκελλαρίας — Ἡ τράπεζα τῆς Αγγλίας — Ο δικαστικὸς διοργανισμὸς κτλ.

Ἡ Βριταννικὴ Κυβέρνησις σύγκειται

- α. Ἐκ τοῦ Βασιλέως, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει ἡ ἐκτελεστικὴ δύναμις.
- β. Ἐκ τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων, συγκειμένης ἐκ τῶν Ὁμοτίμων καὶ τῶν Ἐπισκόπων.

γ. Ἐκ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινῶν, τὰ μέλη τῆς ὁποίας ἐκλέγονται ἀπὸ τὸν λαὸν διὰ τὸν ἀντιπροσωπεύωσιν, ὡς ὑποτίθεται τουλάχιστον. Ἐκ τῶν τριῶν δὲ τούτων ὁμοῦ συνίσταται τὸ λεγόμενον **Συλλαλητήριον** τῆς Μ. Βριταννίας.

Ὁ Βασιλεὺς εἶναι τὸ ὄργανον τοῦ νόμου, ἡ κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, ὁ ἀρχηγὸς τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων, ὁ χορηγέτης τῶν τιμῶν, καὶ ὁ μεσίτης τῶν μεταξὺ τῶν ξένων δυνάμεων διακοινώσεων. — Τὸ στέμμα τῆς Ἀγγλίας εἶναι κληρονομικὸν κατὰ διαδοχὴν, μεταβαῖνον εἰς ἔλλειψιν τῶν ἀρρένων, καὶ εἰς τὰ θήλεα. Εἰς τὴν τελετὴν τοῦ ἐνθρονισμοῦ τοῦ ὀ βασιλεὺς ὀρκίζεται τὰ ἑφεξῆς. “ νὰ κυβερνᾷ κατὰ τὸ Σύνταγμα, ἤτοι κατὰ τοὺς νόμους καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ βασιλείου — νὰ ὑπερασπιζῆται τὸν νόμον καὶ τὴν δικαιοσύνην διὰ τῆς δικαιοκρισίας του — νὰ διαφυλάττῃ ὅλαις δυνάμεσι τοὺς Θεῖους νόμους, τὸ κήρυγμα τοῦ Εἰαγγελίου, καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου διατασσομένην θρησκείαν τῶν διαμαρτυρομένων.”

Ὁ Βασιλεὺς θεωρεῖται παρὰ τοῦ νόμου ὡς ἀνίκανος τοῦ νὰ πράξῃ τὸ κακὸν, διὸ καὶ ἡ εὐθύνη οἴουδήποτε πράγματος ἐπίκειται ἐκ συμφώνου εἰς τοὺς ὑπουργοὺς του. Ἐχει ὅμως αὐτὸς τὸ προνόμιον τοῦ νὰ προσκαλῆ τὸ Συλλαλητήριον, καὶ δύναται, χρείας τυχούσης, νὰ τὸ ἐπεκτείνῃ ἢ καὶ νὰ τὸ διαλύσῃ, κατὰ τὴν θέλησίν του, καὶ ἄνευ τῆς συγκατανεύσεως αὐτοῦ οὐδεὶς νόμος ἐπικυροῦται. Διορίζει δὲ προσέτι ὁ βασιλεὺς καὶ τὸ ἰδιαίτερόν του συμβούλιον καὶ τοὺς μεγάλους ὑπουργοὺς τοῦ βασιλείου, καὶ δύναται μάλιστα νὰ συγχωρῇ καὶ τοὺς ἐνόχους. Ὡς ἐκ τῶν προνομίων δὲ τούτων ἡ δύναμις τοῦ βασιλέως ἤθελεν ὑπερβῆν βέβαια τὰ ὅρια τῆς συγκράτου Μοναρχίας· ἀλλ’ ἐπειδὴ, ἐκ τοῦ ἄλλου μέρους, ἄνευ τῆς διὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ λαοῦ συγκατανεύσεως, δὲν δύναται νὰ λάβῃ οὐδὲν ἐκ τῶν εἰσοδημάτων του, διὰ τοῦτο ἡ ἐξουσία αὐτοῦ εἶναι πολλὰ περιορισμένη. Δίδει μὲν τὰ ἀξιώματα καὶ τὰς τιμὰς, ὡς προεί-

ρηται, ἀλλ' ἄνευ τοῦ Συλλαλητηρίου δὲν δύναται νὰ προσδιορίσῃ οὐδένα μισθὸν εἰς αὐτούς. Δύναται νὰ διακηρύξῃ πόλεμον, ἀλλ' ἄνευ τοῦ Συλλαλητηρίου στερεῖται τῶν μέσων τοῦ νὰ τὸν ἐξακολουθήσῃ. Ἔχει τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τοῦ νὰ συγκαλῆ τὸ Συλλαλητήριον, ἀλλ' ὁ νόμος τὸν διατάσσει νὰ τὸ συγκαλῆ τουλάχιστον κατὰ τριετίαν, καὶ ἐξ ἀνάγκης εἶναι βιασμένος νὰ τὸ καλῆ κατ' ἔτος. Ὁ βασιλεὺς εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ μεταβάλλῃ τὴν τοπικὴν Ἐρησκευίαν, μήτε νὰ βιάσῃ τινὰ νὰ δώσῃ λόγον διὰ τὰς Ἐρησκευτικὰς τοῦ δοξασίας, μήτε νὰ παραδεχθῆ ὁ ἴδιος τὴν καθολικὴν Ἐρησκευίαν, ἥτις ἀποδοκιμάζεται ὀλικῶς παρὰ τοῦ νόμου. Εἶναι μὲν ὁ πρῶτος ἄρχων καὶ ὁ ἐξουσιαστὴς τῆς χώρας, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ μεταβάλλῃ οὐδεμίαν τῶν δημοσίων διατάξεων, μήτε νὰ διορίσῃ νέον τι ὑπουργημα ἀντικείμενον εἰς τὸ σύνταγμα ἢ βλαβερὸν εἰς τοὺς ὑπηκόους του. Ὁ βασιλεὺς ἔχει τὸ προνόμιον νὰ χαράττῃ νομίσματα, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ μεταβάλλῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν. Δύναται νὰ συγχωρήσῃ τοὺς ἐνόχους, ἀλλ' οὐχὶ πάντοτε· καὶ εἰς περιστάσιν προδοσίας εἶναι ἀναγκασμένος μάλιστα νὰ δώσῃ τὴν ὑπογραφὴν του. Καὶ ἡ στρατιωτικὴ δύναμις αὐτοῦ δὲν εἶναι ἐπίσης ἀπόλυτος, ἀφότου μάλιστα διεκηρύχθῃ κατὰ τὸ 1680 ὅτι τὰ στρατεύματα ἄνευ τῆς γνώμης τοῦ Συλλαλητηρίου νὰ μὴ διαμένωσιν ἐπὶ πολὺ, ἀλλὰ νὰ διαλύωνται. Ἄν δὲ ὁ βασιλεὺς εὐρεθῆ ἔνοχος καταχρήσεως ἢ πράξεώς τινος ἐναντίας εἰς τὸ δημόσιον καλὸν, οὗτος μὲν δὲν παύρησιάζεται ἐνώπιον τῶν κριτῶν, ἀλλὰ τὸ Συλλαλητήριον δύναται νὰ ἐγκαλέσῃ τοὺς ὅσοι ἦσαν ὄργανα ἢ σύμβουλοι τῆς πράξεως ταύτης, καὶ ὁ βασιλεὺς δὲν δύναται νὰ τοὺς ὑπερασπισθῆ. Ἐν ἐνὶ δὲ λόγῳ ἡ δύναμις τοῦ βασιλέως εἶναι περιωρισμένη καθ' ὅλα, καὶ ἅπασαι ἐν γένει αἱ πράξεις τοῦ βασιλείου διευθύνονται παρὰ τοῦ Συλλαλητηρίου.

Ὁ βασιλεὺς ἔχει μερικὸν τι εἰσόδημα καλούμενον Civil list τὸ ὁποῖον λαμβάνει παρὰ τοῦ Συλλαλητηρίου,

καὶ ἐξ αὐτοῦ πληρόνεται οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ οἴκου του, οἱ μεγάλοι ὑπουργοὶ τοῦ κράτους, οἱ κριταὶ καὶ ἄλλοι τινὲς ἀξιωματικοί. Εἰς τὰ παράσημα τοῦ βασιλέως εἶναι αἱ Γαλλικαὶ αὐταὶ λέξεις *Dieu et mon droit* (ὁ Θεὸς καὶ τὸ δίκαιόν μου). Ὁ λέων καὶ ὁ μονόκερως, οἱ κρατοῦντες τὸ στέμμα του εἰσῆχθησαν κατ' ἀρχὰς ὑπὸ τοῦ Ἐρρίκου Β', ὅστις ἔλαβεν αὐτοὺς ἐκ τοῦ στέμματος τῆς μητρὸς του Ὁ κρῖνος εἰσῆχθη ὑπὸ τοῦ Ἐδουάρδου Γ', ἕτε διίσχυρίσθη διὰ τὸν θρόνον τῆς Γαλλίας. Ἡ λύρα ἔλαβε τὴν ἀρχὴν της ἐκ τῆς Ἰρλανδίας, καὶ ὁ δίψακος ἐκ τῆς Σκωτίας. Τὸ λευκοῦν ῥόδον εἰσῆχθη ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Γιόρκ, καὶ τὸ ἐρυθροῦν ἐκ τοῦ οἴκου Λαγκαστέρ. Εἰς τὴν ταινίαν τῆς Ζαῤῥετιέρας εἶναι ἐπιγεγραμμένα αἱ Γαλλικαὶ αὐταὶ λέξεις *Honni soit qui mal y pense*.

Ἡ σύστασις τοῦ Συλλαλητηρίου ἀνάγεται ἕως τὰ 1215. Εἰς τὸν δοθέντα μέγαν χάρτην παρὰ τοῦ Ἰωάννου, ὑπόσχεται ὁ βασιλεὺς οὗτος νὰ συγκαλέσῃ ἅπαντας τοὺς ἀρχιεπισκόπους, ἐπισκόπους, λόρδους, καὶ μεγάλους βαρῶνους ἐξ ὀνόματος καὶ τοὺς μεγάλους κτηματίτας ἐντὸς τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἵνα διατάξωσι τοὺς φόρους καὶ τὰ λοιπὰ ἀναγκαῖα τοῦ βασιλείου. Οἱ ἱππῶται, καὶ οἱ κοινοὶ πολῖται φαίνεται ὅτι εἰσῆχθησαν εἰς τὸ Συλλαλητήριον τὸ 49 τοῦ Ἐρρίκου Γ', ἦτοι τὸ 1266.

Τὸ Συλλαλητήριον συγκαλεῖται διὰ βασιλικοῦ ἐγγράφου διατάγματος. Οἱ ἐκκλησιαστικοὶ καὶ οἱ κοσμικοὶ Λόρδοι συνεδριάζουσιν ὁμοῦ εἰς τὴν ἄνω λεγομένην Βουλὴν, οἱ δὲ Κοινοὶ συνεδριάζουσι καὶ δίδουσι τὴν ψῆφόν των εἰς τὴν κάτω λεγομένην Βουλὴν. Κατ' ἀρχὰς οἱ Λόρδοι καὶ οἱ Κοινοὶ συνεδρίαζον ὁμοῦ, ἀλλὰ διεχωρίσθησαν, (πρὸ πολλῶν ἐτῶν).

Ἐκκλησιαστικοὶ Λόρδοι εἶναι δύο ἀρχιεπίσκοποι (*), εἰκοσιτέσσαρες ἐπίσκοποι τῆς Ἀγγλίας καὶ Γάλλης, καὶ τέσσαρες ἐπίσκοποι ἐκ τῆς Ἰρλανδίας.

(*) Ἦτοι ὁ τῆς Κανταβρίας καὶ ὁ τοῦ Γιόρκ.

Οἱ κοσμικοὶ Λόρδοι εἶναι (παρεκτός τῶν τριῶν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ αἵματος) οἱ Δούκες, οἱ Μαρκέσιοι, οἱ Κόμητες, οἱ Ὑποκόμητες καὶ οἱ Βαρῶνοι (†) (οἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔχουσι πατροπαράδοτον κατὰ πρωτοτοκίαν τὸ δικαίωμα τοῦ συνεδριάζειν), καὶ ὅσοι λαμβάνουσι τὸ δικαίωμα τοῦτο κατ' ἐκλογὴν, ἤτοι δέκα ἕξ Ὀμοτίμοι ἀντιπροσωπεύοντες τοὺς ευγενεῖς τῆς Σκωτίας, καὶ οἰκοσιοκτὼ Ὀμοτίμοι ἀντιπροσωπεύοντες τοὺς ευγενεῖς τῆς Ἰρλανδίας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν Βουλῶν τῶν Ὀμοτίμων τὴν σήμερον εἶναι περίπου 450. Πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ, καὶ οἱ κριταὶ τῆς Ἀγγλίας συγκάθηνται εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Ὀμοτίμων δυνάμει βασιλικῆς διαταγῆς. Καὶ οἱ Καγκελλάριοι δὲ συνεδριάξουσιν ὁμοίως εἰς τὸ ὅποιον ἔχουσιν ὡς ἐκ τοῦ ὑπουργήματός των δικαίωμα. Καὶ ὁ συνήγορος δὲ τοῦ βασιλέως, ὁ γενικὸς ἀρχινομικὸς, καὶ εἷς σύμβουλος, ἀρκετὰ εἰδήμων τῶν νόμων, συγκάθηνται κατὰ περιστάσεις διὰ νὰ δίδωσι τὴν γνώμην των, ἀλλ' οὐδεὶς ἐπιτρέπεται νὰ δίδῃ τὴν ψῆφόν του, παρεκτός τῶν Ὀμοτίμων. ἔχουσι δὲ οἱ Ὀμοτίμοι καὶ διάφορα προνόμια, εἶναι οἱ κληρονομικοὶ σύμβουλοι τοῦ βασιλέως, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κρίνονται ἀπόκριτῆριον συνιστάμενον πάλιν ἀπὸ Ὀμοτίμους.

Ἐπιτετα Συνέχεια.

ΠΕΡΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

* Ἄν καὶ ὄλαι ἐν γένει κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους αἱ ἐπιστῆμαι ἔκαμαν γιγαντιαίας προόδους εἰς τὴν Εὐρώπην, ἡ Φυσικὴ ὅμως δυνάμεθα πρό πάντων νὰ εἴπωμεν ὅτι ἔφθασεν εἰς τὸν μέγαν βαθμὸν τῆς τελειότητός της. Εἰς ἐν μόνον αὐτῆς ἀντικείμενον, τὸ περὶ Ὀπτικῆς, ἂν ρίψωμεν τὰ βλέμματά μας θέλομεν μείνει τῶντι εἰς ἔκπληξιν, παρατηροῦντες ὅτι ἐπ' ἀληθείας θαύματα γεννῶνται ἀπὸ αὐτὴν εἰς τὰς ἡ-

(†) Καὶ Δούκες μὲν εἶναι 21, Μαρκέσιοι δὲ 29, Κόμητες 113, Ὑποκόμητες 20, Βαρῶνοι 208.